

nýbrž v tom, že zviklal právní názory posluchačů o povinnosti, přiměti děti k návštěvě školy, může býti ponechána stranou otázka, je-li i za nynějších poměrů politická demonstrace činem zákony zapověděným, či — jak stížnost dovozuje — činem dovoleným.

Čís. 697.

Pouhé předstírání převažku nespadá pod skutkovou podstatu zločinu podvodu dle § 199 lit. c) tr. zák.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1922, Kr I 1301/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Chebu ze dne 30. září 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu dle §§ 197, 199 lit. c) tr. zák., napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Soud nalézací uznal obžalovaného vinným zločinem podvodu dle §§ 197, 199 lit. c) tr. zák., zjistiť, že obžalovaný ve své veřejné živnosti dne 11. července 1921 upravil váhu tak, že miska pro zboží byla těžší než miska pro závaží, a že tak učinil v úmyslu, by svým odběratelům větší váhu zboží, než skutečně mělo — tedy převažek — předstíral a je takto poškodil. Zmateční stížnosti, opřené o zmatek dle § 281 čís. 9 a) tr. ř. a tvrdící, že takový úmysl ke skutkové podstatě zločinu podvodu dle §§ 197, 199 lit. c) tr. zák. nestačí, nelze odepřítí oprávněnosti. Odběratel kupuje v obchodě zboží v určité váze za určitý peníz, má právo a nárok jen na tuto určitou váhu (§ 1053 obč. zák.), na t. zv. převažek vzhledem k neurčitosti tohoto plnění nároku, pokud se týče práva nemá (§ 869 obč. zák.). Následkem soutěže mezi živnostníky a obchodníky vyvinul se zvyk kupující lákati lepší váhou, t. zv. převažkem, aťsi již skutečně dávaným nebo jen předstíraným. Vzhledem ke shora uvedenému však kupující nemůže, když se mu převažek pouze předstírá, na majetku neb pravech býti poškozen a zkrácen, jen když obdrží váhu neb míru žádanou a skutečně placenou. Právo na převažek neexistuje a proto při pouhém předstírání převažku nelze mluvit o podvodném úmyslu, o úmyslu někomu škodu způsobiti, nýbrž nejvýše možno tu mluvit o nercebním a neslušném jednání prodávajícího a o nekalé soutěži, která posud v našem státě trestnou není. Podvodný, ke skutkové podstatě zločinu podvodu dle §§ 197, 199 lit. c) tr. zák. potřebný úmysl musí směřovati k tomu, odběrateli, pokud se týče kupujícímu dáti zboží v menší váze, než jakou požaduje a skutečně platí. Tu je pak kupující skutečně na majetku poškozován. Tohoto zlého úmyslu, ke skutkové podstatě zločinu podvodu dle §§ 197, 199 lit. c) tr. zák. nutného, však nalézací soud vůbec nezjišťoval a též nezjistil.